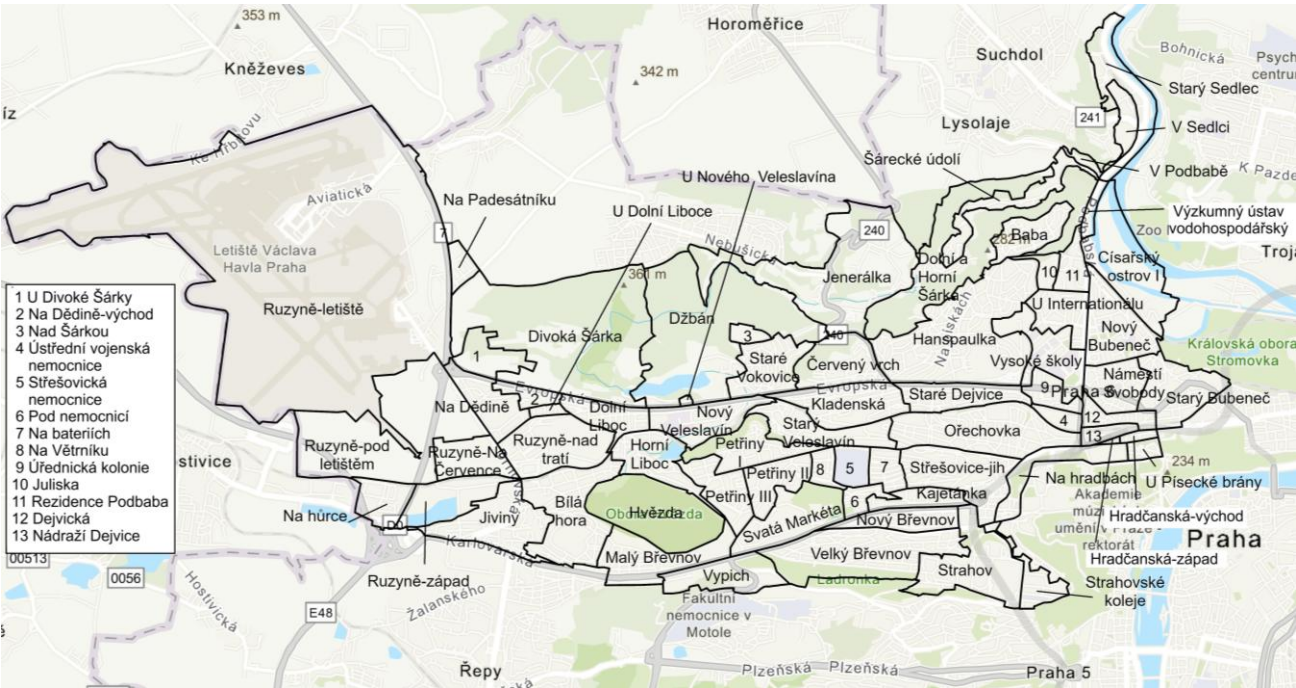

První písemná zpráva	993
Počet obyvatel (31. 12. 2024)	108 577
Výměra v ha (31. 12. 2024)	4 156
Pošty	5
Lékárny	34
Nemocnice	2
Vlakové nádraží, zastávka vlaku	5

Policie ČR - místní oddělení	4
Městská policie - okreskové služebny	5
Zdravotnická záchranná služba - výjezd. základna	4
Hasičský záchranný sbor - stanice	1
Sbor dobrovolných hasičů	-
Hřbitov	6

Základní sídelní jednotky (díly) v městské části (stav k 1. 4. 2025)

Městská část Praha 6 je největší městskou částí Prahy s rozlohou 4 156 hektarů. Nachází se v severozápadní části Prahy a vzhledem ke své rozloze sousedí s mnoha městskými částmi a obcemi Středočeského kraje. V Praze jsou jejími sousedy městské části (od jihu na sever) Praha 17, 5, 1, 7, Praha-Troja, Praha 8, Praha-Suchdol, Lysolaje, Nebušice a Přední Kopanina. Ve Středočeském kraji sousedí s Hostivíci, Dobrovízí, Kněževsi a Tuchoměřicemi. Současné vymezení městské části pochází z roku 2005, kdy se k ní připojila část katastrálního území Sedlec a Praha 6 tak získala nápadný severní výběžek. Do roku 1994 k MČ Praha 6 patřila ještě jižní část řepského katastru. MČ Praha 6 je sídlem správního obvodu Praha 6 a pro tyto městské části vykonává přenesenou působnost (patří do území jejího správního obvodu): Praha-Suchdol, Praha-Lysolaje, Praha-Nebušice a Praha-Přední Kopanina.

Praha 6 je velmi různorodou městskou částí. Najdeme zde oblasti širšího centra patřícího do Pražské památkové rezervace, bohaté vilové čtvrti, prvorepublikové domy v blokové zástavbě, sídliště (například Červený vrch, Dědina), okrsek se sídly velvyslanectví, ale i venkovské části s malými rodinnými domky, areál letiště či přírodní rezervace (Divoká Šárka). Dvěma hlavními komunikačními liniemi jsou Evropská třída a Patočkova. Ty přivádí i odvádí do Prahy 6 většinu dopravy. Pod Prahou 6 je část automobilové dopravy skryta ve Strahovském, Brusnickém a Dejvickém tunelu. V západní části Prahy 6 prochází v severojižním směru pražský okruh, který postupně přechází v dálnici D7 směrem na Chomutov. Městská část se skládá z území několika katastrů, které byly k Praze v průběhu času postupně připojovány, a tak se území tehdejší Prahy 6 neustále měnilo. Na území MČ Prahy 6 se nachází tato celá katastrální území: Ruzyně (největší), Liboc, Dejvice, Vokovice, Veleslavín a Střešovice. Dále tu jsou části katastrálních území Břevnov, Hradčany, Bubeneč a Sedlec.

Ve znaku má městská část štít, v jehož spodní polovině je stříbrná hradební zeď se stříbrnou hvězdou v modré otevřené bráně bez vrat. Nad zdí je v červené čtvrtině štítu stříbrný beran a v modré čtvrtině štítu tři šikmá břevna. V Praze 6 najdeme mnohé přírodní lokality, některé i velmi cenné. Nejvýraznější lokalitou je oblast Horní a Dolní Šárky, Jenerálky a Divoké Šárky. Další důležitou zelenou plochou je obora Hvězda s letohrádkem stejného jména. Přírodní památka Obora Hvězda vznikla sice uměle, jako obora pro lovnou zvěř, části jsou však parkově upraveny. Chráněny jsou

zde přirozeně se vyskytující lesy, které jsou i důležitou ornitologickou lokalitou. Jde o velké území na ploše 79 hektarů, které je významným cílem procházek Pražanů. Přírodní rezervace Divoká Šárka v západní části Prahy 6 je hluboce zaříznutým údolím Šáreckého potoka s výskytem tvrdých hornin buližníků. Jsou zde pozůstatky slovanského hradiště nebo krásné skály s teplomilnou (koniklec, tařice) i chladnomilnou vegetací (lišejníky). Jde o rozsáhlé území o rozloze 25 hektarů. Vyskytuje se zde i koupaliště. Přírodní památka Baba zahrnuje strmé skály v kaňonu Vltavy. Jsou v nich četné zářezy, a tedy i různé mikroklima, které pomáhá udržovat pestrost zdejší přírody. Rostou zde tařice, bělozářka nebo chrpy a žije zde velké množství motýlů (například otakárci a modrásci) a brouků. Mezi další chráněná území v Praze 6 patří zejména lokality na severu městské části: Dolní Šárka, Nad Mlýnem, Jenerálka, Vizerka nebo Zlatnice. Jedná se o menší území a na většině se provádí řízená pastva koz a ovcí, která přispívá k udržení zde významné fauny a flóry.

Vzhledem k tomu, jak je městská část územně rozlehlá, může se dopravní dostupnost jednotlivých lokalit lišit. Páteřním systémem dopravy je bezpochyby metro. Na území městské části se nachází hned několik stanic metra A: Hradčanská, Dejvická, Bořislavka, Nádraží Veleslavín a Petřiny. Dobudování linky A významně zrychlilo dopravu z některých periferních částí Prahy 6. Dalším důležitým prvkem městské hromadné dopravy jsou tramvaje. Tramvajové linky probíhají v zásadě čtyřmi směry: směrem na Bílou horu (tramvaj číslo 22, 25), Sídliště Petřiny (1, 2), Dědinu (20, 26) a Nádraží Podbaba (8, 18). Ostatní části Prahy 6 jsou obslouženy autobusy. Na Letiště je možné se dopravit speciální autobusovou linkou AE, která vyjíždí ze stanice metra Hlavní nádraží, linkou 59 z Nádraží Veleslavín, linkou 100 ze stanice Zličín a linkou 191 ze stanice Anděl. V MČ Praze 6 je 5 vlakových nádraží: nejdůležitější je Praha-Dejvice. Na trati směrem na Děčín leží nádraží Praha-Podbaba a Praha-Sedlec. Seznam doplňuje Praha-Ruzyně a Praha-Veleslavín. Vítězné náměstí je uzlem městské hromadné dopravy, ale i dopravy individuální. Je zde jak metro, tak tramvajové linky. V blízkosti metra pak stojí autobusové zastávky, ze kterých vyjíždí i regionální spoje.

V Praze 6 je připravována nebo probíhá výstavba v rámci několika aktuálních rozvojových projektů. Zmiňujeme tu jen některé. Připravuje se změna koncepce Dejvického náměstí, kde by měla vzniknout nová pěší zóna, změny čeká i kampus Dejvice. V okolí ulic Vlastina a U Prioru je navrhována přeměna industriální zóny na novou obytnou čtvrť. Připravuje se dostavba plaveckého stadionu na Petynce, rozpracovaná je studie revitalizace sídliště Baba. Významnou dopravní stavbou je modernizace železnice směrem na Kladno s odbočkou na pražské letiště. Má vzniknout několik nových železničních zastávek (např. Liboc, Dlouhá Míle nebo letiště Václava Havla). Poliklinika Pod Marjánkou by měla projít rekonstrukcí a část by měla být přistavěna. Dokončena byla přestavba bývalého nádraží Praha-Bubeneč na multifunkční centrum a bistro (2024).

V městské části najdeme všechny typy občanské vybavenosti. Je zde dostatek malých obchodů všech sortimentů i služeb. Nabídku doplňují větší i menší obchodní centra (Šestka, Bořislavka, Delta).

Je tu významná nemocnice (Ústřední vojenská nemocnice), velké množství ordinací praktického lékaře pro dospělé (57) a děti (17). Občané Prahy 6 dojíždí také do nemocnice v Motole. Nachází se tu na čtyřicet mateřských a 26 základních škol. Střední školství je zastoupeno 6 gymnázii (například známé Gymnázium Jana Keplera) a 5 středními školami různých typů. Vyšších odborných škol je tu taktéž pět (například VOŠ pedagogická a sociální nebo škola zaměřená na ekologické zemědělství). Praha 6 je centrem vysokého školství, své budovy tu má celkem 12 fakult, z toho většina je technicky zaměřených (fakulty ČVUT nebo VŠCHT). Na Vypichu nebo na Strahově mají studenti vysokých škol své koleje.

Kulturní vybavenost zajišťují 3 divadla (Semafor, Spejbla a Hurvínka a Dejvické divadlo), 13 muzeí a stálých expozic. Na pláni u obory Hvězda se každoročně koná rekonstrukce bitvy na Bílé hoře. Tamtéž pořadatelé organizují také charitativní běhy. V zámku Veleslavín se pořádají různé přednášky, kurzy jógy nebo komentované prohlídky. Na území Prahy 6 působí kulturní centra, například KC Klubovna nebo KC Šlejnická. Restaurace U Kaštanu je hospodou i kulturním centrem, kde se pořádají divadelní představení nebo koncerty. Městská knihovna má na území městské části 5 poboček. V Šárce se každoročně koná divadelní představení Libuše v rámci projektu Opera v Šárce.

Sociální služby poskytují 2 domovy se zvláštním režimem (například Domov svaté Rodiny), 4 domovy pro seniory a 2 domovy pro osoby se zdravotním postižením. V domově s pečovatelskou službou Šlejnická funguje projekt mezigeneračního bydlení, kdy studenti VOŠ a VŠ bydlí v nájemních bytech v tomto domě. Své služby nabízí i sociální poradny, nízkoprahové centrum pro děti a další. Na území MČ je 87 dětských hřišť a sportovišť. Nejen pro děti nabízí vědecká pracoviště Prahy 6 svůj program v rámci Týdne akademie věd.

Co se týče sportovních areálů, největším stadionem v Praze je Strahovský stadion. Začal se stavět v roce 1926 jako Masarykův stadion, v průběhu let byly dostavovány jeho různé části, a celá stavba byla dokončena v roce 1972. Původně sloužil pro všesokolské slety, pak pro spartakiády a po pádu komunismu zde koncertovali Rolling Stones nebo U2. Nyní je jeho plocha rozparcelována na několik částí a nemá jedno konkrétní určení. V části jeho areálu sídlí Český svaz kanoistů, Český badmintonový svaz, Český svaz bobistů a skeletonistů a Česká jezdecká federace. V jeho sousedství stojí ještě další stadiony. Atletický stadion Evžena Rošického s fotbalovým hřištěm nebo stadion Přátelství. Oba stadiony jsou využívány. Sídlí zde Fotbalová Asociace ČR. Mezi významné stadiony na území Prahy 6 se ještě řadí plochodrážní stadion Markéta na Vypichu nebo stadion Juliska, kde trénují sportovci ze sportovního klubu Dukla. Na Hanspaulce stojí stadion mládeže, kde sídlí Dům dětí a mládeže hl. m. Prahy pořádající pro děti různé kroužky a další aktivity. Vedle tohoto stadionu stojí víceúčelová sportovní hala a hala stolního tenisu. V blízkosti vodní nádrže Džbán je také sportoviště: je zde fotbalové hřiště SK Aritma Praha, tenisové kurty, golfový klub a další. Tělocvičná jednota Sokol má své pobočky v Dejvicích, na Hanspaulce, ve Střešovicích a na Břevnově.

Funguje samozřejmě celá řada hřišť a sportovišť při základních školách. Venkovní sportoviště FTVS nabízí mimo jiné i aktivity pro seniory. Ve Veleslavíně je budova Sportovního centra při Evropské ulici. Nabízí squash, spinning, rowing a další aktivity.

Na území městské části jsou 4 výjezdové stanice Záchrané služby hl. m. Prahy a 1 stanice profesionálního Hasičského sboru. Dobrovolní hasiči zde nejsou. Policisté zde sídlí ve čtyřech místních odděleních Policie ČR a pěti okrskových služebnách Městské policie.

První dochovaný archeologický nález z pražského území pochází z Dejvic, z oblasti u kostela sv. Matěje. Nalezena byla jáma z doby římské s bronzovou sponou a kováním. V pravěku lidé vyhledávali lokality na táhlych svazích a s dostatkem vody, pro což byla lokalita Dejvic, Bubenče a Podbaby vhodná. Pozůstatky kamenných nástrojů starých 750 tisíc let byly nalezeny u Suchdola. U Jenerálky bylo tábořiště lovců mladšího a pozdního paleolitu (40 tis. až 8 tis let př. n. l.), kde se dochovaly pazourkové nástroje nebo např. kostry mamuta. Podobné nálezy se našly též na Julisce nebo na Kotlářce. Na Julisce se našly také kostrové hroby z doby stěhování národů. V Terronské ulici bylo v roce 1931 odkryto největší pohřebiště kultury s vypíchanou keramikou. Dokladem výskytu Slovanů na zdejším území jsou nálezy polozemnic v Bubenči nebo hrobů ve Veleslavíně. Slované si budovali hradiště: Jejich pozůstatky je možné nalézt v Bubenči, v Dejvicích a v Šárce na Kozákové skále.

V roce 993 se poprvé píše o osadě **Břevnov** v zakládací listině Břevnovského kláštera, která byla vydána Boleslavem II. Břevnov měl v době založení kláštera asi 20 obyvatel. Ve středověku šlo o vesnici s dlouhou a protáhlou návší. Do Břevnova vedla v 17. století cesta, která ho spojovala se západními Čechami. Poté sem roku 1620 vnikla vojska Ferdinanda II. po bitvě na Bílé hoře. Odtud přišli roku 1648 Švédové a zmocnili se Hradčan a Malé Strany. Následoval vpád Francouzů v letech 1741-42, kteří Břevnov vypálili. V polovině 19. století se začíná na Břevnově více stavět. Zejména domky, vily ale i větší činžovní domy po obou stranách nynější ulice Bělohorské. V zahradě usedlosti Petynka se v 70. letech 19. století scházeli vlastenci u zábavy. V usedlosti Šlejferka se scházeli u Václava Klimenta Klicpery. V roce 1907 měl Břevnov 400 domů a 10 tisíc obyvatel. V roce 1922, tedy v roce připojení k Praze, měl přes 12 tisíc obyvatel. V roce 1936 tu byla otevřena vojenská nemocnice, tehdy se jmenovala Masarykova vojenská nemocnice. Původně sloužila jen pro vojáky, od roku 1994 i pro veřejnost. Vybudování ulice Patočkovy v roce 1954 rozdělilo Břevnov na dvě části. Na Břevnově vzniklo v letech 1959 až 1969 sídliště Petřiny a na jeho okraji byl postaven Ústav makromolekulární chemie. V místě jádra původního Břevnova vzniklo v 70. letech 20. století panelové sídliště. Zbytek starého Břevnova představuje nyní jen malá kaple.

Nejvýznamnější památkou Břevnova je Břevnovský klášter. Jde o benediktínský klášter, který byl založen již v roce 993. Dne 20. 5. 1420 klášter vypálili husité, poté byl v neutěšeném stavu. Klášter pozvedl až opat Tomáš Sartorius, který nechal vybudovat tzv. malý konvent. V roce 1701 začala barokní přestavba kláštera, kterou roku 1715 dokončil Kryštof Dientzenhofer, dokončen byl i velký chrám sv. Markéty. Na přestavbě a dostavbě kláštera se podíleli významní umělci baroka (Brandl, Spinetti a další). V průběhu různých válek fungoval klášter jako lazaret. V rámci josefínských reforem nebyl klášter zrušen. V roce 1951 byl zabrán pro archiv Ministerstva vnitra.

Dalšími menšími památkami jsou usedlosti Kajetánka (v 17. století upravena na malý klášter), Petynka (původně letohrádek vybudovaný kolem roku 1650), Šlejferka nebo Šafránka využívaná jako zemědělský dvůr. Na Ladronce býval na začátku 18. století zájezdní hostinec. Blízko vysokoškolských kolejí stojí v ulici Na Větrníku bývalý větrný mlýn, podle kterého byly také přilehlé pozemky pojmenovány. Z novodobé historie lze vzpomenout například hotel Pyramida vybudovaný v letech 1980-85, původně Dům rekreace ROH, nebo polikliniku Pod Marjánkou.

Jméno původní osady **Bubeneč** vzniklo ze slova ovčinec. Původně se osada tedy jmenovala Ovenec. Oba názvy byly užívány zároveň až do 18. století. Přední Ovenec byl v místech dnešní Bubenče, Zadní Ovenec v místech dnešní Troje. První písemná zpráva o Předním Ovenci je z roku 1197, kdy byl majetkem tepelského kláštera. Poté jej vlastnil klášter sv. Jiří a později v roce 1420 Staré Město. Roku 1547 byly prodány soukromým majitelům. Za zmínku stojí Josef Buček z Heraltic, který zde v polovině 18. století budoval sady. Později byly rozparcelovány, část přeměněna na hřbitov a část na stavební pozemky, kde vyrostly vily. Dominantou staré Bubenče je kostel sv. Gottharda postavený v roce 1801. Nedaleko je hospoda s koncertním sálem Na Slamníku. Na přelomu 19. a 20. století zde vznikla vilová čtvrť, v oblasti Brusky také činžovní domy. V roce 1922 byla Bubeneč připojena k Praze. V době první republiky se stala (spolu s částí Dejvic) součástí urbanistické koncepce architekta Engla – vznikla zde moderní obytná čtvrť, která nyní obklopuje nynější Vítězné náměstí. Vyrostly zde budovy Ministerstva obrany a naproti nim obytný dům nazývaný „Skleňák“. Také vznikly nové budovy Vojenského kartografického ústavu, nyní hlavního velitelství vojenské policie. Za nacistické okupace zabraly německé orgány všechny vojenské budovy a byty po židovských občanech. V oblasti ulic Pelléova a Pod Kaštany je vilová čtvrť, jejíž domy slouží jako sídla velvyslanectví různých států.

Severně od trati směrem k řece Vltavě se nachází Císařský ostrov, jehož jedna část náleží MČ Praha 6 a část druhá spadá pod MČ Praha 7. Najdeme zde Ústřední čistírnu odpadních vod v Praze. Byla vybudována v 60. letech 20. století. V roce 2022 byla do provozu uvedena nová vodní linka, která měl zlepšit kvalitu čistících procesů a kvalitu vyčištěné odpadní vody. Turistickou atrakcí je Stará čistírna odpadních vod v Bubenči. Byla vybudována v roce 1906 a její provoz skončil v roce 1967.

Dejvice byly poprvé zmíněny v roce 1088 jako majetek vyšehradské kapituly, později se staly majetkem kapituly svatovítské. Rozvoj Dejvic zrychlilo vybudování železnice – nejdříve v roce 1830 fungovala koněspřežná dráha do Lán, v 60. letech 19. století již po trati jezdily parní lokomotivy. Začal rozvoj průmyslu: vznikly cihelny, továrna na výrobu barevného papíru, koželužna, sladovna. V roce 1880 zde žilo zhruba 2,5 tisíce obyvatel. Dejvice se postupně rozrůstaly. V roce 1908 začala jezdit tramvaj k Brusce. Za první republiky došlo ke stavebnímu boomu. Na styku s katastrem Bubeneč vzniklo Vítězné náměstí, postaveny byly nové činžovní domy. V roce 1922, kdy byly připojeny k Praze, měly Dejvice více než 10 tisíc obyvatel. V roce 1978 vznikla zastávka metra A. Také byla dostavěna Evropská třída. V katastru Dejvic se nachází spíše novodobé památky. V roce 1925 byl postaven Husův sbor, který je zajímavý tím, že kombinuje více architektonických slohů. Moderním prvorepublikovým kostelem je i kostel sv. Vojtěcha. Zajímavé jsou budovy vysokých škol, například budovy Strojní a Elektrotechnické fakulty s prosklenými a mozaikovými fasádami. Významnou stavbou se v roce 2009 stala nová budova Národní technické knihovny. Z doby první republiky pochází řada budov spojených s armádou, většinou umístěných u Vítězného náměstí. Jde o Dům armády Praha (palác Bajkal) nebo objekt Generálního štábu. Bývalý hotel International (nyní Grand Hotel International Prague) je typickou ukázkou socialistického realismu. Bylo

zde i několik usedlostí, z nichž lze zmínit například usedlost Kotlářka, která byla hospodářským dvorem s vinicemi (má soukromého vlastníka), nebo usedlost Juliska, která již neexistuje (musela ustoupit železniční trati).

Vilová čtvrť Hanspaulka, známá také amatérskou fotbalovou ligou, byla postavena v letech 1933-34. Pojmenování dostala po Hansi Paulovi Hippmannovi, císařském radovi, který v roce 1733 uprostřed tehdejších vinic postavil obytné stavení, později přeměněné na zámek. Ten je nyní v soukromých rukách. Vilová čtvrť byla vybudována na půdorysu původních polních cest, v současnosti zde stojí jak prvorepublikové vily, tak i nové viladomy dokončené v roce 2009. Další rezidenční lokalitou je vilová kolonie Baba, která vznikla v letech 1929-33. Vily byly postaveny podle návrhů tehdy začínajících architektů ve funkcionalistickém stylu. Po vzniku kolonie zde bydleli představitelé významných institucí (např. ředitel Národního divadla) a umělci.

Vokovice jsou jako vesnice zmiňované v roce 1370, kdy zde stál vrchnostenský dvůr, který byl majetkem svatovítské kapituly. Nálezy osídlení jsou však zde již z doby 6. století. V 15. století tu byl další dvůr a přibýly vinohrady. Po třicetileté válce (1618-1648) zde stálo 11 domů, jeden bez obyvatel. Kolem roku 1800 byla postavena kaplička v původním jádru obce okolo Vokovického rybníka. V jejím okolí jsou dochované staré statky, z nichž některé byly postaveny v době baroka, později byly klasicistně upraveny. V souvislosti se zahájením dolování na Kladensku bylo i ve Vokovicích (a Veleslavíně) otevřeno několik dolů na železnou rudu ve 20. letech 19. století. S rozvojem průmyslu dochází k přeměně Vokovic, již zde nefunguje tolik zemědělských statků, velká část obyvatel je prodala. Přicházejí noví obyvatelé. V 80. letech 19. století byla otevřena škola. V roce 1922 byly Vokovice připojeny k tzv. Velké Praze. Na historickou část Vokovic v oblasti ulice U Dvoru navázala nová výstavba. Nové Vokovice byly stavěny od 1. poloviny 20. století. V letech 1960-1972 se stavělo sídliště Červený vrch. Jeho ulice byly pojmenovány podle států Afriky a Blízkého východu. Významnou moderní památkou, postavenou v 70. letech 20. století, je bývalá budova „Koospolu“, společnosti zabývající se československým zahraničním obchodem. Její jméno je nyní Cube a je využívána jako kanceláře.

Veleslavín se zmiňuje poprvé jako osada patřící Břevnovskému klášteru (rok 993). Vlastníky byly později i Staré Město nebo nejvyšší purkrabství. Významným vlastníkem jednoho ze statků byl v 16. století Štěpán Adam z Veleslavína. Byl to otec Daniela Adama z Veleslavína, významného humanisty, spisovatele a nakladatele. V letech 1730-50 byl postaven barokní zámek. V roce 1910 zde bylo zřízeno plicní sanatorium. Po návratu z exilu zde měl kancelář T. G. Masaryk. V roce 2024 ho získala do své správy MČ Praha 6. V současnosti se hledají cesty, jak zámek dlouhodobě využívat a také jej rekonstruovat. Ve Veleslavíně se nacházejí i původní hospodářské usedlosti v ulicích Veleslavínská a U Zvoníčky. Zajímavou památkou je strážní domek nad železniční stanicí ve Veleslavíně. Byl postaven v roce 1555 a zdejší zřízenec měl za úkol hlídat hradní vodovod a čistit vodovodní trubky.

Liboc je katastrální území v MČ Praha 6, které je poprvé zmíněno v listině z roku 993. Patřila tehdy břevnovskému klášteru a původně se jmenovala Luboc. Majitelé se různě střídali, byli mezi nimi Staré Město pražské, císař Zikmund či břevnovský klášter. Obživu obyvatel zajišťovalo rybaření, zemědělství a vinařství. Už od 1. poloviny 19. století se obora Hvězda v Liboci stávala centrem rekreace Pražanů. Bohatší Pražané si zde kupovali rekreační objekty, kolem roku 1900 zde bylo na 100 letních bytů. Na sklonku 19. století byl založen ochotnický spolek, zpěvácký, vzdělávací a další spolky. Mezi nimi byl také sokol. V 70. letech 19. století tudy procházela buštěhradská dráha. Liboc byla v roce 1922 připojena k Praze. Ve 20. a 50. letech 20. století byly zastavěny pozemky mezi železniční tratí a dnešní Evropskou třídou. Jsou zde převážně rodinné či řadové domy. V oblasti ulice Vlastina pak bytové domy z padesátých let. Panelové domy z 80. let lemují ulici Evropská v blízkosti katastru Ruzyně. Do katastru Liboce patří velká část Šáreckého údolí. Významnou památkou ve staré Liboci, blízko rybníka Terežka, je kostel sv. Fabiána a Šebestiána. Původní románský chrám je písemně doložen ve 14. století. Liboc je známá rozsáhlou oborou Hvězda, kde stojí letohrádek Hvězda s anglickým parkem. Byl postaven v roce 1555-56 na půdorysu šesticípé hvězdy jako dvoupatrový. Návrh vypracoval sám arcivévoda Ferdinand Tyrolský. V oboře byla chována lovná zvěř, plaňkový plot byl postupně nahrazen kamennou zdí se třemi velkými branami. Současná podoba parku se třemi cestami, které jsou lemovány alejemi, je z roku 1797.

Střešovice se poprvé zmiňují jako Třasovice nebo Třesovice ve falzu listiny zakládající Břevnovský klášter. Toto území bylo osídleno od 3. tisíciletí př. n. l. Strahovský klášter měl vesnici ve svém majetku od roku 1143 až do roku 1848. V 16. století byla vybudována vinice Andělka, později se tu postavila usedlost. V době francouzské okupace a obléhání Prusů (rok 1742) byla poškozena. V roce 1756 ji nechal přestavět strahovský opat: vybudoval zde kapli sv. Andělů. Místu se od té doby říká Andělka. Na Andělce, původním areálu pro kněží, je nyní sokolovna s přilehlými hřišti, v blízkosti je vodojem a evangelický kostel. Do konce 18. století Střešovice tvořily různé usedlosti a domy rozptýlené po okolních vinicích. V roce 1756 se jádro Střešovic přesunulo do Andělky, nově vybudované. Rozvoj zaznamenaly Střešovice na přelomu 18. a 19. století. Rozvíjel se tehdy Strahovský klášter a jeho noví zaměstnanci dostali k využití dlouhé pruhy půdy, kde si budovali obydlí (nynější část Střešovičky). V roce 1855 byla založena škola. V roce 1905 zde žilo 2,5 tisíce obyvatel. V 80. letech existoval plán na přestavbu starých Střešovic v diplomatickou čtvrť jihoamerických zemí. Zbouráno bylo několik starších domů, nakonec ale tento plán padl s rokem 1989. Střešovice jsou známy svými vilami, namátkou lze uvést Müllerovu vilu, Hübschmannovu vilu nebo vilu Václava Špály, všechny z doby první republiky.

V roce 1909 byl ve Střešovicích zahájen provoz vozovny. Nejprve byla malá, postupně však se rozšířila o kotelnu, hasičskou zbrojnici (r. 1923) a jednu další halu. Od roku 1992 byla vozovna přeměněna na Muzeum městské hromadné dopravy. Významnou částí Střešovic je vilová čtvrť Ořechovka postavená v letech 1920-23. Byly zde postaveny vily (téměř 200), budova s obchody, kinem a restauracemi. Na Ořechovce bydleli básníci, spisovatelé, sochaři a malíři. Původně zde byly vinice a letohrádek šlechtice Jana Kryštofa Bořka. Název Ořechovka vznikl zkomolením jeho jména. V letohrádku si v roce 1742 francouzské vojsko vytvořilo dělostřeleckou základnu a ostřelovalo odtud Hradčany. V roce 1747 zde bylo zřízeno vojenské skladiště a dělostřelecké laboratoře.

Ruzyně, původně obec Ruzen, se opět objevuje v zakládací listině břevnovského kláštera v r. 993. Původní obec se rozkládala v údolí Litovického potoka. Několikrát byla vydrancována a téměř zničena. Nejdříve její statky patřily klášteru, v husitských dobách byla majetkem Pražanů, kteří ji v roce 1429 předali pod správu purkrabí. Pod ním existovala až do konce 18. století. V roce 1830 byla vybudována na území Ruzyně koněspřežná dráha, později nahrazená klasickou železniční tratí. Vedla z Dejvic na Kladno. V roce 1995 byla vyhlášena v Ruzyni vesnická památková zóna. Nejstarší domy pocházejí z 18. století. Jedná se například o Kubrův statek, jehož brána nese letopočet 1731. Jde o klasicistně upravený dům s pavlačí na Starém náměstí. Kubrovi byli tajní evangelíci (Jan Kubr byl za své vyznání veřejně zmrskán před fepským kostelem). V blízkosti spojení ulic Staré náměstí a Kralupská je dochován velký počet podobně starých stavení, původních statků. Prostorově rozlehlý je dvůr Manovka. Na hřbitově při Karlovarské silnici stojí novogotická kaple, hřbitov byl založen již roku 1788. V blízkosti Bílé hory v Huberově ulici je hřbitov založený po vydání tolerančního patentu v roce 1781.

Zajímavým objektem je areál Národního centra zemědělského a potravinářského výzkumu, který byl pod jiným názvem založen v roce 1951. Před 2. světovou válkou zde byl Zemský pomologický ústav. Nachází se tu i významná dendrologická sbírka. Další institucí, která zde sídlí, je vazební věznice Ruzyně. Vznikla na místě bývalého cukrovaru, jehož provoz byl v roce 1921 ukončen. V roce 1935 zde byla zřízena Zemská donucovací pracovna, v době nacistické okupace tu sídlila vojska SS, po druhé světové válce přibýlo oddělení pro válečné zajatce a kolaboranty. Poté převzala areál Státní bezpečnost a v 50. letech 20. století jej přeměnila na věznici. Dalším významným areálem je Letiště Václava Havla. Letiště tu bylo postaveno v letech 1933-37. Jeho odbavovací hala dostala na mezinárodní výstavě umění a techniky zlatou medaili (rok 1937). Od svého založení bylo letiště postupně rozšiřováno. Nyní zabírá areál letiště celou západní část katastru Ruzyně. Na jihu se nachází dva terminály (3 a 4), které se využívají příležitostně, těžiště letecké dopravy cestujících je v severní části letiště (velké terminály 1 a 2).

MČ Praha 6 je největší městskou částí Prahy s 4 156 hektary a byla čtvrtou městskou částí co do počtu obyvatel (108 577 osob). Hustota zalidnění této městské části (2 612 osob na km²) byla o něco menší než hodnota celopražská. Centrální části Prahy 6 jsou sice významně zastavěny, ale v MČ je i velký podíl zelených nebo nezastavěných ploch. V populaci Prahy 6 bylo 51,6 % žen. Nadpoloviční podíl žen byl ve věkových skupinách nad 35 let. Mezi obyvateli ve věku 85 a více let bylo dokonce 70 % žen. Obyvatelé v produktivním věku byli v populaci zastoupeni 63,8 %, dětí bylo 16,0 % a seniorů nad 65 let bylo 20,2 %. Cizinci tvořili 20,6 % obyvatel a bylo jich 22,4 tisíc. Nejčastěji zde byli evidováni Ukrajinci (33 %), Rusové (10 %) a Slováci 9 %.

Počet obyvatel od posledního Sčítání v roce 2021 vzrostl o 6,5 tisíc osob, což představuje 6,3 % obyvatel městské části. Přirozený přírůstek je už od roku 2020 záporný. Růst počtu obyvatel tak táhne pouze migrace.

K datu Sčítání lidu 2021 patřilo 57 % obyvatel mezi pracovní sílu a 41 % osob bylo mimo pracovní sílu. Z toho bylo 41 % nepracujících důchodců. U 1,6 % osob nebyla ekonomická aktivita zjištěna. Největší část obyvatel měla vysokoškolské vzdělání (44 %), osob se středoškolským vzděláním s maturitou bylo méně (33 %).

Na území městské části mělo k 31. 12. 2024 sídlo 28 945 aktivních ekonomických subjektů, z toho bylo 51 % živnostníků a 33 % společností s ručením omezeným. Nejčastěji subjekty podnikaly v odvětví Profesní, vědecké a technické činnosti a Velkoobchod, maloobchod, opravy a údržba motorových vozidel. Sídlo zde měly velké podniky a instituce, jako např. Kaufland, České vysoké učení technické nebo Letiště Praha.

Vzhledem k tomu, že se jedná o centrální a historickou část Prahy, je zde velký počet hromadných ubytovacích zařízení (50), většinou 4hvězdičkových a 3hvězdičkových hotelů. V nich se v roce 2024 ubytovalo 475 tisíc hostů. Nerezidenti tvořili většinu ubytovaných (71 %).

K datu sčítání 2021 stálo na území MČ Praha 6 celkem 9 687 domů. Domy rodinné tvořily 59 % a domy bytové 38 % všech domů. V nich bydlelo nejvíce obyvatel (77 %). V městské části je především zástavba z období po první světové válce a pak z poválečného období do roku 1970. Rodinných domů bylo postaveno nejvíce v období 1920-1945 (47 % z obydlených rodinných domů). Bytové domy byly nejčastěji dokončeny v poválečném období (44 % z obydlených bytových domů) a pak v období let 1946-1970 (29 %). Od roku 2019 do roku 2024 bylo na území Prahy 6 dokončeno na 1,2 tisíc nových bytů, většina v bytových domech. V roce 2023 jich bylo dokončeno přes 500, nejvíce za uvedené období. V městské části probíhá, nebo je plánována výstavba spíše menších rezidenčních objektů. Výjimkou je několik: projekt Re.Start Petynka, který v roce 2027 počítá s dokončením výstavby cca 280 bytů. Ve Vokovicích vzniká nový rezidenční projekt Šárka, který tvoří nižší bytové domy, a celkem by se zde mělo postavit cca 220 bytů. V roce 2024 byl dokončen projekt Victoria Palace na Vítězném náměstí. Projekt Centrálního náměstí na Petřinách je ve fázi přípravy a výsledkem by měla být nová budova s cca 160 byty.

Obyvatelstvo podle věku (31. 12. 2024)

	Celkem	Muži	Ženy	Podíl žen (%)
Celkem	108 577	52 599	55 978	51,6
0-14 let	17 363	8 844	8 519	49,1
15-24 let	11 875	6 246	5 629	47,4
25-34 let	13 244	6 761	6 483	49,0
35-44 let	16 614	8 223	8 391	50,5
45-54 let	16 381	8 105	8 276	50,5
55-64 let	11 143	5 489	5 654	50,7
65-74 let	10 477	4 745	5 732	54,7
75-84 let	8 148	3 197	4 951	60,8
85 let a více	3 332	989	2 343	70,3
Průměrný věk	42,4	40,6	44,1	x

Obyvatelstvo podle věku podle SLDB 2021

podle obvyklého pobytu

	Celkem	Muži	Ženy	Podíl žen (%)
Celkem	103 254	49 974	53 280	51,6
0-14 let	16 032	8 174	7 858	49,0
15-24 let	9 920	5 139	4 781	48,2
25-34 let	16 605	8 366	8 239	49,6
35-44 let	16 678	8 456	8 222	49,3
45-54 let	12 960	6 491	6 469	49,9
55-64 let	10 158	4 918	5 240	51,6
65-74 let	10 657	4 749	5 908	55,4
75-84 let	6 916	2 624	4 292	62,1
85 let a více	3 328	1 057	2 271	68,2
Průměrný věk	42,0	40,1	43,7	x

Základní demografické údaje

	Živě narození	Zemřelí	Přistěhovalí	Vystěhovalí	Sňatky	Rozvody	Potraty	Střední stav obyvatel (k 1. 7.)	Stav obyvatel k 31. 12.
2019	1 194	1 092	6 506	5 017	557	187	296	106 246	107 213
2020	1 144	1 327	5 687	5 114	482	231	338	107 357	107 603
2021	1 225	1 279	6 503	5 525	458	193	247	101 602	102 100
2022	1 067	1 191	10 429	5 113	609	182	245	106 112	107 292
2023	972	1 121	7 891	6 756	522	177	195	107 742	108 278
2024	965	1 054	7 313	6 925	506	210	.	108 246	108 577

Obyvatelstvo a domy podle SLDB - retrospektivní pohled

(územní struktura k 31. 12. 2024)

	1921	1950	1961	1970	1980	1991	2001	2011	2021
Počet obyvatel ¹⁾	50 617	114 886	132 474	139 314	122 594	110 243	101 252	104 185	103 254
Počet domů ²⁾	2 138	7 259	7 879	8 281	8 420	8 847	9 094	9 584	9 687

¹⁾ V letech 1921-1950 obyvatelstvo přítomné, 1961-2001 s registrovaným pobytem, od roku 2011 s obvyklým pobytem

²⁾ 1921-1950 domy celkem, 1961-2001 obydlené trvale, od roku 1991 domy celkem

Ekonomická aktivita obyvatelstva podle SLDB 2021

obvykle bydlící obyvatelstvo

	Obyvatelstvo celkem	v tom podle ekonomické aktivity									
		pracovní síla	v tom				mimo pracovní sílu	z toho			nezjištěno
			zaměstnaní	z toho		nezaměstnaní		neprac. důchodci	žáci, studenti	osoby na rodič. dovolené	
				pracující důchodci	osoby na mateřské dovolené						
Celkem	103 254	58 824	56 739	6 495	463	2 085	42 763	17 535	14 517	1 652	1 667
Muži	49 974	30 841	29 729	3 168	12	1 112	18 239	6 342	7 488	16	894
Ženy	53 280	27 983	27 010	3 327	451	973	24 524	11 193	7 029	1 636	773

Hospodařící domácnosti
podle SLDB 2021

	obvykle bydlící
	Hospodařící domácnosti
Celkem	51 035
tvořené jednou rodinou	25 172
úplné rodiny	20 431
manželské páry	14 136
faktická manželství	6 154
registrovaná partnerství	27
faktická partnerství	114
neúplné rodiny	4 741
osamělý otec	675
osamělá matka	4 066
tvořené 2 a více rodinami	281
domácnosti jednotlivců	23 889
vícečlenné nerodinné domácnosti	1 693

Obyvatelstvo ve věku 15 let a více podle vzdělání
podle SLDB 2021

obvykle bydlící			
	Celkem	Muži	Ženy
Obyvatelstvo 15-leté a starší	87 222	41 800	45 422
v tom se vzděláním:			
bez vzdělání, základní včetně neukončeného	5 983	2 873	3 110
střední vč. vyučení bez maturity	10 690	5 704	4 986
střední s maturitou vč. nástavbového a pomaturitního	27 501	12 286	15 215
VOŠ a konzervatoř	1 796	673	1 123
vysokoškolské	36 846	17 795	19 051
nezjištěno	4 406	2 469	1 937

Ukazatele nezaměstnanosti (k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

	Uchazeči o zaměstnání	Ženy	V evidenci více než 12 měsíců	Volná pracovní místa	Podíl nezaměstnaných (%)
2019	1 158	615	193	2 266	1,60
2020	1 980	1 018	332	2 390	2,80
2021	1 443	759	436	2 639	1,90
2022	1 585	908	340	2 127	2,20
2023	1 588	885	379	2 366	2,10
2024	1 503	820	383	.	1,96

Cizinci - 5 nejčastějších státních občanství

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie

k 31. 12. 2024

Cizinci celkem	22 413
z toho:	
Ukrajina	7 358
Slovensko	2 161
Rusko	2 032
Spojené státy	825
Kazachstán	585

Ekonomické subjekty podle Registru ekonomických subjektů (RES) - vybrané právní formy

aktivní subjekty, k 31. 12.

	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Celkem	26 308	26 964	27 530	27 978	28 423	28 945
fyzické osoby	15 692	16 095	16 374	16 553	16 785	17 016
živnostníci	13 688	14 059	14 330	14 536	14 547	14 753
právnícké osoby	10 616	10 869	11 156	11 425	11 638	11 929
obchodní společnosti	9 366	9 572	9 859	10 100	10 296	10 407
společnosti s ručením omezeným	8 542	8 735	8 975	9 185	9 386	9 493
akciové společnosti	720	729	779	810	810	817
společenství vlastníků jednotek	193	195	193	206	203	365

Největší zaměstnavatelé se sídlem na území městské části (top 5)

aktivní subjekty dle Registru ekonomických subjektů (RES), k 31. 12. 2024

Název	Převažující činnost
Kaufland Česká republika v.o.s.	Maloobchod s převahou potravin, nápojů a tabákových výrobků v nespecializovaných prodejnách
České vysoké učení technické v Praze	Terciární vzdělávání
Ministerstvo obrany	Všeobecné činnosti veřejné správy
Letiště Praha, a. s.	Činnosti související s leteckou dopravou
Ústřední vojenská nemocnice - Vojenská fakultní nemocnice Praha	Ústavní zdravotní péče

Struktura aktivních ekonomických subjektů podle odvětví činnosti (CZ-NACE) - top 10

Registr ekonomických subjektů, k 31. 12. 2024

Odvětví CZ NACE	Počet ekonomických subjektů
Celkem	28 945
Profesní, vědecké a technické činnosti	6 696
Velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel	4 229
Činnosti v oblasti nemovitostí	2 814
Zpracovatelský průmysl	2 277
Informační a komunikační činnosti	2 229
Stavebnictví	1 830
Ostatní činnosti	1 387
Kulturní, zábavní a rekreační činnosti	1 169
Administrativní a podpůrné činnosti	1 049
Ubytování, stravování a pohostinství	1 006
Neurčeno	652

Domy podle SLDB 2021

obvykle obydlené

	Domy celkem	v tom			Počet osob bydlících v domech	v tom		
		rodinné domy	bytové domy	ostatní budovy		rodinné domy	bytové domy	ostatní budovy
Domy celkem	9 687	5 733	3 707	247	101 710	18 669	78 812	4 229
obydlené domy	8 894	5 020	3 672	202	101 710	18 669	78 812	4 229
podle vlastníka domu:								
fyzická osoba	5 715	4 635	1 038	42	31 036	16 968	13 856	212
obec, stát	70	9	24	37	1 510	22	757	731
bytové družstvo	299	1	297	1	7 113	1	7 110	2
spoluvlastnictví								
vlastníků bytů	2 308	176	2 129	3	55 360	1 010	54 338	12
podle období výstavby nebo rekonstrukce:								
1919 a dříve	670	357	294	19	6 257	1 294	4 860	103
1920-1945	3 912	2 283	1 586	43	39 188	9 193	29 039	956
1946-1970	1 569	471	1 051	47	27 166	1 583	23 730	1 853
1971-1990	1 153	826	309	18	13 425	2 715	10 205	505
1991-2010	1 104	752	315	37	11 119	2 788	8 050	281
2011 a později	277	193	75	9	3 139	700	2 242	197

Obydlené byty dle právního důvodu užívání podle SLDB 2021

obvykle obydlené

	Obydlené byty celkem	v rodinných domech	v bytových domech	v ostatních budovách
Celkem	48 749	7 530	40 779	440
ve vlastním domě	5 912	4 701	1 176	35
v osobním vlastnictví	15 629	297	15 326	6
družstevní	2 491	1	2 490	-
jiné bezplatné užívání bytu	3 663	781	2 876	6
nájemní / pronajatý	15 814	1 140	14 408	266
jiný důvod užívání bytu	1 251	286	913	52
nezjištěno	3 989	324	3 590	75

Charakteristika obydlených bytů podle SLDB 2021

	Obydlené byty celkem	v rodinných domech	v bytových domech	v ostatních budovách
Celkem	48 749	7 530	40 779	440
z toho podle technické vybavenosti:				
plyn zaveden do bytu	41 321	6 664	34 374	283
vodovod v bytě	44 826	7 212	37 234	380
přípoj na kanalizační síť	47 922	7 160	40 365	397
Počet osob bydlících v bytě	98 242	18 664	78 786	792
Průměrná celková plocha bytu v m ²	75,2	110,3	68,7	63,5
Průměrný počet obytných místností na jeden byt (včetně kuchyně)	3,3	4,5	3,1	2,9

Bytová výstavba

Rok	Dokončené byty	v tom		v tom			
		nová výstavba	změna dokončených staveb	v nových rodinných domech	v nových bytových domech	v nebytových budovách	ostatní
2019	115	29	86	23	6	1	85
2020	109	95	14	15	80	-	14
2021	216	195	21	18	175	4	19
2022	38	13	25	9	4	3	22
2023	512	510	2	16	478	-	18
2024	249	231	18	41	190	1	17

Hromadná ubytovací zařízení dle kategorie

2024	Počet HUZ	Lůžka v HUZ
HUZ celkem	50	6 287
Hotel, motel, hotel****	12	2 976
Hotel, motel, hotel***	11	757
Hotel, motel, hotel**	2	i.d.
Hotel garni****, ***, **, *	3	131
Penzion	6	145
Kemp	1	i.d.
Turistická ubytovna	8	646
Ostatní HUZ	7	1 368

Hosté a přenocování v hromadných ubytovacích zařízeních

Rok	Hosté		Přenocování	
	rezidenti	nerezidenti	rezidenti	nerezidenti
2019	115 208	431 950	191 683	924 300
2020	58 260	85 237	113 778	196 034
2021	87 651	95 237	181 996	207 565
2022	136 167	278 700	233 811	608 310
2023	142 382	334 928	234 152	739 430
2024	135 288	339 288	210 556	777 315

Občanská vybavenost¹⁾

Typ zařízení	Počet
Samostatné ordinace praktického lékaře pro dospělé	57
Samostatné ordinace praktického lékaře pro děti a dorost	17
Mateřské školy	40
Základní školy	26
Gymnázia	6
Střední školy, střední odborné školy a střední odborná učiliště, lycea a rodinné školy	5
Vyšší odborné školy	5
Vysoké školy	12
Divadla	3
Muzea a stálé expozice	13
Kina	1
Městská knihovna - pobočky	5
Kostely / Sakrální stavby / Modlitebny	29
Parkoviště K+R	11
Stálé bezpečnostní úkryty	103
Sběrné dvory	3
Azylové domy	1
Denní stacionáře	1
Domovy pro osoby se zdravotním postižením	2
Domovy pro seniory	4
Domovy se zvláštním režimem	2
Zařízení pro krizovou pomoc	1
Nízkoprahová denní centra	1
Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež	1
Sociální poradny	3
Sociálně terapeutické dílny	3
Centra sociálně rehabilitačních služeb	5

¹⁾ zdroje dat a vysvětlení ukazatelů - viz metodické vysvětlivky